

DOSAR NR. [REDACTED]

Invoac prin urmatoare
Adrese SJC 11/2009

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.1346
SEDINȚA PUBLICĂ DE LA 10.12.2007
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PRESEDINTE: [REDACTED]
JUDECATOR: [REDACTED]
GREFIER: [REDACTED]

Pe rol soluționarea acțiunii formulate de reclamanta SC [REDACTED] SRL în contradictoriu cu paratii AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA – DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCURESTI și AUTORITATEA NATIONALA A VAMILOR – DIRECTIA REGIONALA VAMALA [REDACTED] TI, avand ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal facut în ședință publică a raspuns pârâta ANAF-DGFPMB, prin consilier juridic, lipsind reclamanta si celalalt parat.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de ședință, invederand instantei faptul ca reclamanta a depus la dosar concluzii scrise prin serviciul registratură, solicitind și judecarea cauzei în lipsă.

Tribunalul, constatand că nu mai sunt alte cereri de formulat si probe de administrat în cauză, acorda cuvântul asupra fondului.

Reprezentantul paratei solicita respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Deliberind, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTED], reclamanta SC [REDACTED] SRL în contradictoriu cu paratii AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA – DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCURESTI și AUTORITATEA NATIONALA A VAMILOR – DIRECTIA REGIONALA VAMALA BUCURESTI, a solicitat anularea deciziei nr.91/26.04.2007 /a DGFPMB, a deciziei nr. [REDACTED] și a procesului-verbal de control nr. [REDACTED]

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că s-a calculat în mod eronat datoria vamală în sarcina sa, fiind inclusă în datoria vamală sancțiunea contravențională complementară a confiscării contravalorii mărfurilor, notele de intrare-recupție avute în vedere la control nu erau semnate de reprezentantul societății, valoarea în vamă nu cuprinde cheltuieli de transport pînă la frontiera română, cheltuielile de încărcare, descărcare și manipulare conexe transportului pe parcurs extern, aceste cheltuieli fiind incluse în valoarea tranzacției. Nefiind stabilită în mod corect datoria

principală, nu trebuia ca organul vamal să pretindă reclamantei și accesoriile datoriei vamale. De asemenea, reclamanta a arătat că nu i s-a oferit posibilitatea să își expună punctul de vedere la întocmirea actelor.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile OG nr.92/2003, HG nr.1114/2001, legii nr.141/1997 și legii nr.86/2006.

S-au depus la dosar, în copie, decizia de soluționare a contestației și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Pârta D.G.F.P.M.B. a formulat întîmpinare prin care a cerut respingerea cererii ca neîntemeiată, avînd în vedere că reclamanta nu a încheiat procese-verbale de constatare a diferențelor de mărfuri și nu a înștiințat autoritatea vamală în vederea recuperării drepturilor vamale de import aferente acestor diferențe constatate, nedeclarînd în vamă toate cheltuielile aferente și întreaga cantitate, astfel cum rezultă din notele de intrare-recepție. De asemenea, pârta a arătat că în mod corect a fost stabilită datoria vamală și pentru marfa sustrasă de la supravegherea vamală, iar accesoriile au fost calculate conform reglementărilor aplicabile.

Analizînd actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Prin procesul-verbal de control nr. [redacted] al DRVVB – filele 4-14, s-a constatat că reclamanta nu a inclus în valoarea în vamă cheltuielile de transport ale mărfurilor importate pînă la frontiera română, precum și cheltuielile de încărcare, descărcare și de manipulare conexe transportului pe parcurs extern, precum și sustragerea de la vămuire a bunurilor supuse regimului vamal.

În baza acestui proces-verbal de control s-a emis decizia pentru regularizarea situației nr. [redacted] a DRVVB, calculîndu-se în sarcina reclamantei un debit de [redacted] RON constînd în diferențe de taxe vamale, comision vamal și TVA, [redacted] RON dobînzii și [redacted] RON penalități.

Reclamanta a formulat contestație împotriva actelor vamale, contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr. [redacted] a DGFPMB – filele 61-64, soluție pe care tribunalul o consideră legală și temeinică.

Astfel, din analiza declarațiilor vamale de import și a notelor de intrare-recepție rezultă că reclamanta nu a declarat în vamă întreaga cantitate de bunuri importată, fiind în mod corect calculată datorie vamală pentru mărfurile sustrate de la supraveghere vamală, în conformitate cu art.143 din legea nr.141/1997.

Sușinerile reclamantei în sensul că notele de intrare-recepție nu puteau fi avute în vedere la stabilirea unei alte cantități de marfă întrucît nu sînt semnate de reprezentantul societății nu sînt reale.

Organele de control au depistat documentele respective cu ocazia examinării înscrisurilor justificative puse la dispoziție de reclamantă pentru efectuarea controlului și în ce măsură aceste note nu respectau condițiile de formă impuse nu reprezintă un motiv de ignorare a lor de către organele de control. Dimpotriva, reclamanta nu poate invoca propria culpă, aceste aspecte fiindu-i imputabile și susceptibile să determine sancționarea contravențională a reclamantei.

Reclamanta nu a dovedit că a încheiat procese-verbale de constatare a diferențelor de mărfuri, atît din punct de vedere cantitativ, cît și al felului mărfurilor, și că ar fi înștiințat autoritatea vamală în vederea recuperării drepturilor vamale de import aferente acestor diferențe constatate, pentru a fi exonerată de răspundere.

Nici confiscarea contravalorii acestor mărfuri, care nu se mai regăseau fizic la reclamantă, nu justifică înlăturarea datoriei vamale și a accesoriilor aferente. Confiscarea contravalorii a fost dispusă ca sancțiune contravențională complementară pentru bunuri rezultate prin comiterea unei

fapte contravenționale. În schimb, reclamantei i s-a calculat datoria vamală cu accesoriile aferente pentru marfa nedeclarată, care a fost introdusă în țară cu sustragere de la supraveghere vamală.

Așadar sînt două aspecte care nu se exclud reciproc – din punct de vedere vamal, calcularea diferenței de datorie vamală și accesorii pentru marfa nedeclarată și din punct de vedere contravențional, confiscarea contravalorii acestor bunuri introduse în mod nelegal în țară, ca urmare reținerii unei fapte contravenționale în sarcina reclamantei.

Prima reprezintă o debitare a reclamantei conform art.143 din C.vam., pentru mărfuri care ar fi trebuit să fie vămuite inițial, iar cea de a doua o sancționare contravențională suplimentară pentru nerespectarea dispozițiilor legale care impuneau reclamantei să declare valoarea exactă a bunurilor importate, conform art.40 din HG nr.1114/2001.

A accepta punctul de vedere al reclamantei conform căruia nu mai trebuie calculată datoria vamală pentru bunuri a căror valoare a fost confiscată echivalează cu a oferi acesteia posibilitatea de a eluda dispozițiile legale în materie, nevămuind mărfuri introduse în mod nelegal în țară, în condițiile în care sancțiunile contravenționale sînt distincte de datoria vamală și prevăzute tocmai pentru a asigura recuperarea integrală a datoriilor vamale.

Așadar nu a operat o stingere a datoriei vamale conform art.165 alin.1 lit.f din legea nr.141/1997, nefiind confiscate definitiv **mărfuri** ale reclamantei, ci numai **contravaloarea unor mărfuri** care au fost introduse în mod nelegal în țară și valorificate de către reclamantă pînă la momentul controlului, astfel încît acestea nu mai existau în mod fizic pentru a fi confiscate ca atare și a determina stingerea datoriei vamale.

Nu este întemeiată nici apărarea petentei în sensul că nu trebuiau declarate cheltuielile de transport pînă la frontieră, încărcare, descărcare și manipulare aferente transportului conform art.110 din HG nr.1114/2001, întrucît acestea au fost cuprinse în costul tranzacției.

Reclamanta nu a prezentat înscrisuri justificative în acest sens și chiar reclamanta însăși a recunoscut în notele scrise depuse la dosar că nu există nici un contract scris pentru livrarea mărfurilor încheiat cu partenerul extern, operațiunile derulîndu-se prin comenzi telefonice, nu a existat nici un contract de transport în formă scrisă, nu era făcută plata, deci nu existau documente bancare, marfa nu era asigurată, deci nu exista o poliță.

În mod eronat reclamanta a apreciat că astfel de documente nu prezentau relevanță pentru stabilirea valorii mărfurilor în vamă.

Nu erau suficiente doar facturile externe, care nu dovedesc și plățile efectuate, pentru a dovedi costul tranzacției cu includerea tuturor cheltuielilor aferente transportului pînă la frontiera română, reclamanta trebuind să se asigure că este în posesia unor acte doveditoare pe toate aspectele tranzacției pentru rigurozitatea stabilirii datoriei vamale.

În speța de față nu s-a solicitat de către reclamantă efectuarea unei expertize, iar tribunalul consideră că nici nu ar fi fost necesară administrarea unei asemenea probe, avînd în vedere că reclamanta nu a contestat cuantumul datoriei vamale și al accesoriilor, ci numai motivele care au determinat pretinderea acestora, respectiv incidența dispozițiilor legale enunțate anterior.

De altfel, pe aspectul accesoriilor datoriei vamale, singurul argument al reclamantei a constat în inexistența debitului principal care ar determina înlăturarea celui accesoriu, însă în condițiile în care tribunalul a considerat că debitul principal a fost în mod corect stabilit, rezultă că și accesoriile sînt datorate de către reclamantă.

Totodată nu reprezintă un motiv de nelegalitate nici lipsa reprezentantului reclamantei la întocmirea actelor contestate, reclamanta avînd posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere și apărărilor sale prin formularea contestației la DGFPMB și la instanță.

Prin urmare, reclamanta nu a dovedit, deși avea obligația conform art.1169 C.civ., motive de nelegalitate a deciziei de soluționare a contestației, a deciziei de regularizare ori a procesului-verbal de control, iar acțiunea dedusă judecării este considerată de tribunal neîntemeiată și va fi respinsă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] L, cu sediul în București, sector [REDACTED] STR. [REDACTED] nr. [REDACTED] bl. [REDACTED] sc. [REDACTED] ap. [REDACTED] în contradictoriu cu paratii AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA – DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCURESTI, cu sediul în București, sector 2, STR. PROF. DR. DIMITRIE GEROTA nr. 13, și AUTORITATEA NATIONALA A VAMILOR – DIRECTIA REGIONALA VAMALA [REDACTED] SI, cu sediul în București, sector 1, STR. MIRCEA ELIADE nr. 18.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 10.12.2007.

PRESEDINTE
[REDACTED]

JUDECATOR
[REDACTED]

GREFIER
[REDACTED]